

ECHA KRAJOWE

Obwodowa Wystawa Rolnicza w Baranowiczach.

— Korespondencja Słowa —

Baranowicze 10-go września.

Już w przeddzień otwarcia pierwszej, zakrojonej na dużą skalę obwodowej wystawy rolniczej, zainteresowanie publiczności było bardzo znaczne. Na placu wystawowym można było spotkać liczne grupy widzów, przylgających się z zaciekawieniem ostatnim gorączkowym przygotowaniom. Członkowie Komitetu wykonawczego wystawy, z niestrudzoną pracą, przystępując do ostatniego zarządzenia. Robota wzięta i kipi, aby jutro w całej okazałości zaprezentować pierwszą wystawę baranowicką. A jest na co spojrzeć. Przede wszystkim miejsce. Obszar zajęty pod plac wystawowy, obejmujący kilka morgów gruntu na terenie koszarowym w pobliżu toru wyscigowego, przedstawia się imponująco. Widać, że nie jest to impreza przemijająca, ale pomyślana poważnie na przyszłość. To też miejsce, wybrane zostało doskonale, w miarę bowiem rokrocznie rozrastania się i powiększenia wystawy teren obecnie zajęty, na którym pierwsze stały pawilony, pokryje się budynkami i stworzy coś w rodzaju sezonowego miasta, gdzie wszystko ładnie i wzorowo jest urządzone z myślą o przyszłości. W głębi placu wystawowego widnieje duża hala, w której mieszczą się ekspozycje przemysłu od ciężkiego do drobnego, produkcji roślinnej, ogrodnictwa i t. p. Po bokach duże szopy dla iwentarza żywego. W środku jedyny prywatny pawilon hr. Potockiego, dalej widnieją budynki jeszcze niecałkiem wykończony, mieszczący kawiarnię p. Chłopickiego i restaurację p. Jankowskiego.

Wystawa obcena bardzo obficie. Ekspozycje m. in. Szczególnie licznie reprezentowany dział hodowlany oraz produkcji roślinnej. Publiczne obejrzanie ekspozycji i przespacerowanie po placu wystawowym wskazuje na ogromną jej doniosłość dla życia gospodarczego Ziemi Wschodnich, a co za tem idzie i Polski całej. Widać tu jak na dłoni

postępy, jakie poczyniło rolnictwo w ostatnich latach po wojnie. Widać wysiłek energii rolnika, który mimo bardzo trudnych warunków gospodarczych, nieraz na doszczętnie zrujnowanym warsztacie pracy, osiągnął już nie jeden sukces. To też uznaniu należy się Nowogródzkiemu T-wu Rolniczemu z prezesem p. Konstantym Rdułowskim na czele, które myśli zorganizowania wystawy podjęło i do jej pomyślnego zrealizowania doprowadziło.

Zgodnie z zapowiedzianym programem otwarcia wystawy nastąpiło o godzinie 1-szej w pol. Pan Wojewoda Bezczykowski przecinając wstęgę podkreślił doniosłość znaczenia gospodarczej wystawy, życząc jej jaknajpomyślniejszego rozwoju w przyszłości. Już w pierwszym dniu przewinęło się przez plac wystawowy z górą 1500 osób, a co to będzie jutro w niedzielę, gdy zjadą się okoliczni właściciele, których wystawa bardzo interesuje. Niektórzy z zamężniejszych gospodarzy biorą udział w wyścigach zorganizowanych przez Wschodniokresowy klub jazdy i 9 Samodzielny Brygadę Kawalerji, posyłając na tor konie swego chowu. W sobotę wieczorem po odcywie odbył się w wieloletnim pałacu raut z tańcami zorganizowany przez ziemianki. Raut ten żywo przypominał dawne zabawy ziemiańskie z czasów wystaw w Mińsku i Słucku.

Pierwsza ta na kolanie pisana korespondencja nie może, rzecz oczywista, w żadnej mierze pretendować do miana sprawozdania. Są to raczej wrażenia bardzo ogólnikowe lecz i bardzo dodatnie, śmiało bowiem można uważać wystawę za pierwszy poważny etap na drodze organizacji życia gospodarczego na Kresach.

GLEBOKIE.

— Skład nowego Sejmu. Skład nowoobranego Sejmu Dziśniskiego z podziałem podług barw politycznych przedstawia się następująco: Wybrano z Org. Zach. Pracy Państw. 12: p.p. Olechnowicz Władysław, Rutkiewicz Wincenty, Węclawicz Henryk, Pucłaj Bronisław, Bułajewicz Antoni, Józefowicz Piotr, Kulaj Edmund, Ancan Andrzej, Busz Adam, Kijakowski Adam, Korsak Orzregor, Korsak Adam. 2 Biał. Hromady 8. Z Partji Pracy 4. Z P. S. L. Piast 3. Ch. Dem. Białorus. 2. Zyd. nar. zach. 2. Zyd. dem. 1. Bezpartijny 1. Niewyrażny narodowy i polityczny 1. Komunist. Part. Zach. Biał. 2. Rosyjski es-er 1. Razem 38 m.

Na pierwszym posiedzeniu nowoobranego Sejmu w dn. 27 sierpnia wpłynął wniosek wydalenia za czynia hańbiące czterech delegatów, a mianowicie Teodora Kapuste, Teodora Kozacka, Konstantego Kramczaka z Biał. Hromady i Hryhorowicza Tomasza z komunistycznej Partji Zach. Białorusi. Powyżsi czterech członków Sejmu zostali jednogłośnie wykluczeni. Na tym też zebraniu zostali wybrani na członków Wydziału Powiatowego p.p. Adam Korsak i Aleksander Miszewicz (Pr. Zachow.), Zygmunt Węclawowicz i Kazimierz Erdman (Bezpart.).

NA PRAGU SEZONU.

Układając wszelki plan teatralny trzeba, oczywiście, wychodzić z założenia, że dobra sztuka dobrze zagrana i dobrze wystawiona będzie miała zawsze powodzenie, ale — Ale są warunki lokalne modyfikujące lub dopełniające nie samą, niezłomną zasadę, lecz wzięcie się do rzeczy. Np. w Wilnie trzeba zarówno repertuar jak jego wykonanie przystosowywać do wileńskiej publiczności teatralnej. W każdym mieście widowia (t. j. sala przepelniona publicznością) ma inny rezonans. A rezonans widowni, tak lub inaczej reagującej na widowisko sceniczne, to, nieprzymierzając, tak w gospodarce rolnej — grunt. Często gęsto, niemal zawsze, trzeba przystosowywać: poziom do gruntu. Uważać trzeba pilnie: jaki jest grunt. Czy wapienny, czy gliniasty; czy dosyć w nim marglu albo za wiele i t. p.

Warszawa jest rzetelnym sercem fizjologicznym Polski. Jak masy krwi przez serce, tak przez stołeczną Warszawę, geograficznie doskonale położoną, przepływają wieści i przepływają — tłumy. Zjad publiczność po warszawskich teatrach jest płynna, jest wciąż inna, na każdym przedstawieniu inna, na każdej premierze. W Wilnie wręcz przeciwnie: publiczność teatralna, a osobliwie premierowa (mówię o polskiej publiczności teatralnej) jest zawsze prawie jednokawa, jedna i ta sama. Od dawna już

* Dokończenie komentarza do obecnej sytuacji teatralnej zapoczątkowanego w Nr 206 „Słowa”.

Losy wniosku polskiego w Genewie.

GDANSK, 12. IX. PAT. Genewski korespondent Baltische Presse donosi, że w kołach genewskich panuje ogólne przekonanie, iż wniosek polski doprowadzą do wysoce interesującej dyskusji na temat zagadnień o rozbrojeniu w komisji rozbrojeniowej. Jednymyślnie przekazanie rezolucji polskiej do komisji rozbrojeniowej jest dowodem ogólnego uznania tez wysuniętych przez rząd polski. Ponieważ Briand, Chamberlain i Stresemann uznali do pewnego stopnia projekt Polski za swój własny, a tem samem ztem z nim się zsolidaryzowali rezolucja polska zyskała charakter wielkiej manifestacji pokojowej.

Komisja rozbrojeniowa przy pracy.

GENEWA, 12. IX. PAT. Dziś po południu przystępują do pracy 3 komisje Zgromadzenia Ligi Narodów, a między innymi komisja trzecia rozbrojenia pod przewodnictwem ministra Bessera. Rozpoczęto generalną dyskusję nad całokształtem problemów rozbrojeniowych. Głos zabierali Louton (Holandia) i Sandler (Szwecja). Komisja zajmie się zbadaaniem rezultatów prac przygotowawczych komitetu rozbrojeniowego oraz wniosków polskiego i holenderskiego.

Pokojowy nastrój Anglii.

GENEWA 12-IX. PAT. Angielski minister spraw zagranicznych Chamberlain wskazał wobec przedstawicieli prasy międzynarodowej na użyteczność dyskusji prowadzonych na ogólnych zgromadzeniach Ligi Narodów, które umożliwiły porozumienie między wielkimi i małymi państwami. Chamberlain dodał, że Anglia nie może przyjąć zobowiązań, których, ze względu na swe specjalne położenie, nie mogłaby dotrzymać. Minister wita z radością zwiększenie się liczby układów regionalnych, o ileby te układy przyjęły formę zobowiązania ogólnego pomiędzy państwami kontynentalnymi, zawarcie układu ogólnego, który interesuje Anglię stałoby się łatwiejsze. Cała nasza działalność — mówił Chamberlain — polega na podirzwywaniu pokoju, Anglia uczyni wszystko, aby dopomóc Lidze Narodów w spełnieniu jej misji.

Times o zagadnieniu stosunków polsko-niemieckich.

LONDYN, 12. IX. PAT. Times pisze, że główna odpowiedzialność za utrzymanie pokoju pomiędzy Polską a Niemcami spoczywa w rękach tych państw, a zagadnienie wzajemnej gwarancji wysunięte obecnie przez propozycję polską musi być ostatecznie załatwione przez oba rządy. Przed Stresemannem otwiera się poważne zadanie. Wczorajsze przemówienie Stresemanna zyskało mu wielki poklask, a argumenty zawarte w przemówieniu zostaną niewątpliwie zaakceptowane w Niemczech. Lojalność wobec zasad Ligi Narodów może być najlepiej wyprobowana we wschodniej Europie. Niemcy, jako członek Ligi Narodów, mają — jak pisze dalej dziennik angielski — dobrą sposobność w tym kierunku, a Polska podejmując jeszcze raz rokowania z Niemcami wyświadczyłaby ideał Ligi Narodów lepszą usługę niż szukając ochrony w nowym uogólnieniu protokołu genewskiego.

Zabójstwo w konsulacie włoskim w Paryżu.

PARYŻ, 12. IX. PAT. Dziś o godz. 9-tej min. 30 rano przybył do konsulatu włoskiego w Paryżu pewien interesant i zażądał widzenia się z wice-konsulem Nardinim. Wobec nieobecności wice-konsula interesant ten czekał na jego przyjeździe. Wprowadzony wszedł do gabinetu wice-konsula nieznanemu odrazu strzelił doń dwukrotnie raniąc go w prawą rękę i lewą pierś, poczem usiłował zbiedz, ale został schwytany przez funkcjonariuszów konsulatu oraz pełniących tam służbę policjantów. Sprawca zamachu zaprzeczył o motyw jego czynu, odmówił udzielenia odpowiedzi. O ile wiadomo, domagał się on kilkakrotnie od wice-konsula, aby ten wyjechał u władz włoskich wydanie paszportu zagranicznego bawiącej we Włoszech żonie zamachowca, który — jak się zdaje — jest emigrantem włoskim.

Wice konsul hr. Nardini zmarł.

PARYŻ 12 IX PAT. Postrzelony w konsulacie włoskim wice-konsul hr. Nardini zmarł wskutek ran. PARYŻ 12 IX PAT. Zabójca wice-konsula włoskiego hr. Nardini zaprowadzony do komisariatu policji dostał ataku nerwowego, wobec czego został przewieziony do szpitala. Lekarz dyżurny odmówił jednak przyjęcia go na kurację i zastosował tylko zastrzyk morfiny. Zabójca odmawia odpowiedzi na wszelkie pytania. Dowiedziawszy się o morderstwie Policja nieobecny w Paryżu polecił szefowi swego gabinetu wyrazić ambasadorowi włoskiemu ubolewanie.

Sowiety sprzedają swe złoto.

WIEDEŃ 12 IX PAT. Wiener Allgemeine Zeitung donosi z Berlina, że rząd sowiecki wobec trudności uzyskania kredytów w Ameryce i Anglii, zdecydował się sprzedać część swych zapasów złota. Bank Rzeszy Niemieckiej zakupił niedawno złota za 1 milion funtów od rosyjskiego banku państwowego. Dalsza transakcja na taką samą sumę ma nastąpić wkrótce.

Sensacyjne aresztowanie oszusta.

KRYNICZ, 12-IX. PAT. Onegaj aresztowano tutaj międzynarodowego oszusta poszukiwanego przez władze polskie i zagraniczne, niejakiego Jana Chomskiego, który przedstawił się w Kryniczy jako profesor dr. Janusz Zbigniew Chomski vel Sylva, doktor medycyny i chemji, były prywatny docent uniwersytetu w Cambridge oraz ordynator szpitala Czerwonego Krzyża, specjalista chorób kobiecych. Oszust miał w Kryniczy wielkie względy. Dopiero pewna właścicielka od której pobrat, jako od swej rzekomej narzeczonej, zaliczkę na posag w kwocie 2000 zł. doniosła o tem odpowiednim władzom, co się przyczyniło do zdemaskowania oszusta. Chomski żadnych patentów dyktorskich nie posiadał, miał jedynie patent masażysty i to podróbiony.

Proces Ukraińców w Krakowie.

KRAKÓW 12 IX PAT. Dnia 15 m. rozpocznie się przed trybunałem Sądu Okręgowego karnego w Krakowie proces polityczny przeciwko 36-ciu Ukraińcom, którym akt oskarżenia zarzuca zdradę, na rzecz obcego państwa, polskich tajemnic wojskowych. Rozprawa będzie tajna i potrwa blisko 2 miesiące.

Wywrotowa działalność YMCA.

BOMBAY 12 IX PAT. Komendant miejscowy zabronił żołnierzom uczęszczania do Y. M. C. A. Zarządzenie to stoi w związku z dokonaniem ostatnio rewizji w lokalach Y. M. C. A. podczas których znaleziono broszury o treści wywrotowej.

sily i środki teatralne.

Ja zaś powiem, rzecz może nieoczekiwana, że nie dał Baza jednej i tej samej trupy grającej przez nadmiernie długi czas przed jedną i tą samą publicznością. Dlaczego? Dlatego, że trzeba chyba genialnego aktora, żeby się nie opatrzył. Publiczność przedstawia reagować nawet na najlepszą grę artysty, którego wciąż i wciąż widzi na scenie. I odwrotnie artysta, znający „swoją” publiczność na wylot, wiedzący doskonale, jaki trzeba pociągnąć sznurkę u publiczności, żeby ręce jej „same” zaczęły klaskać — zmanierowuje się, zaczyna używać wciąż jednych i tych samych „sztuczek”; nie rozwija się lecz stoi na martwym punkcie — a stać na miejscu, to cofać się! Przytoczy mi kto może przykład: warszawskich Rozmaitości z czasów Królikowskiego, Żółkowskiego, Popielki etc., albo wskazać na „sędziów” paryskiej Comedie Francaise lub wiedeńskiego Burgu. Nie jest to żaden argument. „Złote czasy” Rozmaitości reprezentowali istotnie genialni artyści a przed paryską, wiedeńską a choćby i warszawską sceną najbardziej „sędziwą” przepływała wciąż i nigdy nie przestała przepływać publiczność jak najbardziej zmieniająca się. Za przykład może służyć Reduta przeciagająca w swych objazdach przed coraz to nową i inną publicznością. Ten już jeden fakt decyduje o nieprzerwanym powodzeniu, jakim się cieszy impreza dyr. Osterwa.

Prawda, — powiedziałby pierwszy lepszy dyrektor teatru — ale ma to swoją dobrą stronę, że wileńska publiczność coraz rzadziej widuje teatru np. warszawskie, i przeto łatwiej jej mogą dogodzić „miejscowe” części. To „by bardzo skutecznie ekscytowało interesowanie się publiczności wileńskiej teatrem. Wielki plan Krywoszewa (b. dyrektora finansowego teatrów warszawskich t. zw. rządowych) ta, którą się mocno zainteresowały warszawskie sfery magistrackie, ludzkie sejmowe i ministerjalne, zaprojektowana przez niego, całkiem nowa i wysoce radykalna „Organizacja teatrów Rzeczypospolitej Polskiej” opiera się w znacznej mierze na tej właśnie potrzebie prezentowania publiczności teatralnej coraz to nowego zespołu aktorów. Do bardzo znacznego stopnia już czyni zadość temu Reduta, jak się co tylko nadmienilo. Wszak w wielkim planie Krywoszewa, sztuka zmoutowana i zagrana dajmy na to w Krakowie, Poznaniu lub w Wilnie okrątałaby całą Polskę, niejako zajeżdżając kolejno przed oczy coraz to innej, coraz to nowej publiczności. A cóż czyni dyr. Osterwa? Z jakimś „Fireykim” lub jakimś „Przezioreczką”, najczęściej z dwoma naraz sztukami, okrąta Reduta niemal całą Polskę, zajeżdżając przed oczy coraz to nowej publiczności.

Nigdy jeszcze odwieczny akcjaż *varietas delectat* nie był tak świeżym i tak aktualnym jak w dzisiejszych czasach.

Urozmaicać, urozmaicać, urozmaicać... Oto jaka powinna być naczelna dewiza dyrektora wileńskiego teatru. Podstawą jego planów i dążeń powinien być repertuar — możliwie urozmaicony, implikuje to, niestety, częste dawanie premier jedną po drugiej. Dwieście pięćdziesiąt nasze Wilno ma

jeszcze nieproporcjonalnie mało publiczności teatralnej.

Starczy jej, tej publiczności, na ile przedstawień jednej i tej samej sztuki? Największe powodzenie nie zapewnił dziesięć razy widowni teatralnej tak, aby... kalkulowało się jeszcze raz wystawienie sztuki.

A nie może dyrektor polskiego teatru w Wilnie, z nikąd nie subwencjonowanego — nie kalkulować. Stosunek dyrekcji do publiczności może być dwójaki: albo się publiczność narzuca taki to i taki repertuar, tak a nie inaczej wykonywany, albo się patrzy w oczy publiczności i wystawia się to, co przypuszczają się, że będzie w jej guście. Hojnie subwencjonowana Reduta szła pierwszą drogą. Oddać jej trzeba sprawiedliwość, że jej wielkie premjery w pierwszym i drugim sezonie na Pohulance poruszyły głęboko wileńską publiczność teatralną i bardzo a bardzo przyczyniły się do „wyrobienia” jej gleby. Jakby jaki pląd bardzo, jak u nas mówią, „zamysłowały” przeszedł po poletku, krajany dotąd tylko starostwiecką sochą. Misja atoli kulturalna Reduty okazała się zbyt kosztowną. Zanim publiczność wileńska... dojrzała tak, aby stały się dla niej potrzebą widowiska redutowego, zakrakło funduszy na tę — edukację metodą poglądową. Przeciwnieństwa różnej natury zniechęciły wręcz samemu dyr. Osterwie. Uniwersytet teatralny na Pohulance jał coraz „ekonomiczniejsze” urządzić pokazy, aż jakoś wcześniej jeszcze wiosną tegoż roku — całkiem ustał. To już, co oglądać mamy w sezonie z 1927-go na 1928-m, będzie już tylko przypo-

minaniem się naszej pamięci. Reduta — jak się już wielokrotnie rzekło — będzie objęta Polską, zawadzać tylko o Wilno. Jako dowód niewygastłej o niej pamięci, będzie magistrat wileński — jak słyszeliśmy — subydował Redutę w dalszym ciągu wyświadczaniem jej dotąd ulgami (np. co do elektryczności). Może nawet będzie wypłacać jej, pewną, co miesiąc, kwotę. Cała ta jednak hojność naszego magistratu pójdzie na cele bynajmniej już nie lokalne, gdyż na urzeczanie Reduty, miast objętych jej okrętną marsrutą, Stalemu natomiast wileńskiemu teatru w polskiemu, czyli imprezie dyr. Rychnowskiego, żadną subwencją lub znacniejszą ulgą magistrat wileński — jak słyszeliśmy — służyć nie może. Nie ma takiej pozycji w swoim budżecie. A koszty prowadzenia w Lumii Teatru Polskiego muszą być w otwierającym się sezonie znacząco niższe niż kiedy. O ile naturalnie chodzi o to, aby jedyny w Wilnie stały teatr polski nie świecił... ani oczami ani pustkami.

Teatralna publiczność wileńska rozmawiana przez Redutę do widowisk albo pompacyjnych albo oświecających, albo w takich, jak np. „Sen”, o których się potem mówi przez całe tygodnie — publiczność wileńska urabiana systematycznie przez kinę w kierunku łaknienia coraz szybszej zmienności wrażeń — publiczność wileńska coraz bardziej różnorodna, jest też coraz trudniejsza do zadowolenia. Urozmaicony repertuar, wystawianie nowości najaktualniejszych, nieszczerą koniecznością da-

Nowości wydawnicze. Przeciwdziałanie akcji ordi Rothemera.

— „Biuletyn Polityczny”. Kwartalnik, poświęcony działalności stronnictw i związków politycznych w Polsce, który zaczął wychodzić w Warszawie w roku ubiegłym, rozwija się na wydawnictwo nader pożyteczne. Świeżo ukazał się podwójny zeszyt „Biuletynu” (2 i 3) objętości 740 stron z licznymi ilustracjami i wizerunkami. Pod względem treści cechuje „Biuletyn” ścisły objektivizm. Dostępny jest dla wszystkich interesujących się życiem politycznym w kraju. Zeszyt, o którym mowa, składa się z trzech części: Część ogólna zawiera opis wydarzeń w Polsce od maja 1926 r. do końca tegoż roku. Część Pierwsza poświęcona jest klubom i stronnictwom sejmowym, polskim i mniejszości narodowych. Część Druga opisuje działalność stronnictw i związków politycznych nie reprezentowanych w Sejmie i poświęcona jest w całości Wielkopolsce i Pomorzu. Na końcu „Części Drugiej” składają się, pomiędzy innymi, stronnictwa monarchistyczne i faszystowskie, którym redakcja poświęca specjalną uwagę — oraz ugrupowania skrajne (anarchiści i teroryści). Zamieszczony przy końcu wydawnictwa „Dodatek” zawiera wykaz politycznych związków młodzieży w Polsce.

— Władysław Vancura: „Piekarczy Jan Marchou”. St. Albertiego. Powieść. Str. 192. Warszawa. F. Hoessick. 1927. Władysław Vancura jest po Karolu Czapku najoryginalniejszym talentem wśród młodej generacji prozaików czeskich. Historia Jana Marchou to głęboka tragedia marzycielska, wielkiego optymisty, który z pokorą i radością znosi ciężki swój los. Przeciwnieństwem do tego człowieka, który powiada: „Będziecie robotnikami bo urodziłem się nim, jak księżyc księżcem się rodzi, jest tłum, którego obraz małuje Vancura z brutalnym naturalizmem. Vancura jest typem męskiego pisarza. Utwory jego to świat twardej pracy, surowych faktów, beziluzyjny sity. — Eugeniusz Zamiatin: „Ludzie jakiniw”. Z przedmowa Juliusza Kadet-Bandrowskiego. Str. 206. Warszawa. Tow. wydawnicze „Rój”. 1927. Jest to szereg noweliściycznych opowiadań bynajmniej nie jednego tylko Zamiatina lecz ośmiu rosyjskich beletrystów, którym są, oprócz autora „Ludzi jakiniw”, Aleksy Tolstoj, Babel, Szefullina, Jakowlew, Borys Piłniak i Zoszczenko.

— Jerzy Wolski: „Gość w domu”. Poezje w przekładzie St. Albertiego. Warszawa. F. Hoessick. 1927. Są to utwory poetyckie pisarza czeskiego zmarłego w 1924 roku gdy zaledwie miał 24 lata. Jest to książka — pokory i miłości.

Schorzona niedołężna wdowa, wysiedlona z Litwy, z inteligentnym 32 letnim synem suchotnikiem i kaleką — błaga o pomoc — gdyż słabną z głodu. Potrzebna odzież, obuwie, bielizna, a przede wszystkim żywność. Ofiary pieniężne proszę składać w Administracji „Słowa” lub bezpośrednio, ul. Stara Nr 11 (Zwierzyniec).

Administracja „Słowa” poleca ofiarość Sz. Czytelników, rodzinę znajdującą się w nędzy, składającą się z rodziców suchotników i trojga małych dzieci.

Łaskawe ofiary prosimy składać w Adm. „Słowa” dla „rodziny w nędzy”.

Dr J. Burak
aluzerja choroby kobiece
POWROCIŁ. Zawalnia 16 tel. 564.

Gheesz bezpłatnie przeczytać
najświeższe wiadomości prasowe wieczorne.
Spiesz cwieczór na plac Katedralny.
„Dział Reklam.” Z. A. S. K.

Polskiego T-wa Krzewienia Wiedzy Handlowej i Ekonomicznej.

Instytut Nauk
Handlowo-Gospodarczych w Wilnie
pod dyktandją Jana LACHOWICZA.

Koedukacyjny Zakład Naukowy dla osób, które ukończyły co najmniej 6 klas szkoły średniej ogólnokształcącej.

Kurs nauk 2-letni. Początek lekcji — dnia 15 września 1927 r.

Informacje i zapisy w Sekretariacie Instytutu, czynnym codziennie, od 9 rano do 1 pp. i od 5 do 7 w.

Adres: ul. 3 Maja 15, miesz. 3 (11 piętro).

Spółdzielczy Bank
dla Handlu i Rzemiosł
(dawniej Spółdzielczy Bank Ludowy)

Mickiewicza 7. Tel. 2-01.

Przyjmuje na najdogodniejszych warunkach wkłady i na r-ki bieżące, oraz wydaje swoim członkom pożyczki. Prowadzi dział oszczędności szkolnych, począwszy od 1 złotego.

Załatwia wszelkie operacje Bankowe.

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Reduta

Związek organizacyjny b. wojskowych polskich Woj. Wileńskiego

Kwestia powstania jednego związku b. wojskowych polskich wśród członków istniejących obecnie odrębnie organizacyj b. wojskowych znajduje coraz większe zrozumienie całej jej doniosłości. Wyraz tego zrozumienia dała ostatnio również i prasa wileńska. Podkreśla go i prasa wileńska.

Niemniej poważne zainteresowanie się tą sprawą i chęć jej urzeczywistnienia zaobserwować wśród członków istniejących w Wilnie organizacyj b. wojskowych. Podobno jednak realizacja tego doniosłego zamiaru napotyka trudności, bowiem organizacje, istniejące w Wilnie, są oddziałami (filijami) związków b. wojskowych, działających na terenie całej Rzeczypospolitej Polskiej, których zarządy centralne mają siedzibę w Warszawie. Są wysuwane obiekty, że realizacja projektu musi być dokonana przez Centralne Zarządy Związków w Warszawie.

Lecz cóż z tego! Muszę stwierdzić, iż wiadom mi jest, że pertraktacje pomiędzy centralami związków b. wojskowych w Warszawie w tej sprawie już od r. 1924 były podejmowane, prowadzone, lecz rezultatów ich dotychczas nie widzimy.

Natomiast w Wilnie istnieje chęć i zrozumienie konieczności realnej współpracy pomiędzy lokalnymi oddziałami ogólnopolskich organizacyj b. wojskowych.

Uważam, iż skrupuły, o których mówią niektórzy, nie są natury zasadniczej. Istnieje, zdaniem moim, możliwość szybkiego i życiowego załatwienia sprawy na miejscu.

Wszak na terenie Wilna działają oddziały organizacyj b. wojskowych posiadające pewien statutowo przewidziany zakres autonomii dla akcji na swoim terenie. Działają tu komórki organizacyjne wyższego rzędu (Okręgi, Chorągwie), na których spoczywa również nadzór i kierownictwo akcji niższych komórek (kół, placówek). Statut żadnego stowarzyszenia chyba nigdy nie zawiera postanowień, które ograniczają swobodę w wyzyskaniu legalnych możliwości, dających podstawy do osiągnięcia leżących u jego podstaw. To też sądzę, że i statuty istniejących w Wilnie organizacyj b. wojskowych nie stoją na przeszkodzie realizacji częściowej projektu stworzenia wspólnego kierownictwa dla organizacyj b. wojskowych w jednym ośrodku.

Zresztą sytuacja, która wytworzyła się w Warszawie, wymaga udziału w pracy nad utworzeniem w Polsce jednego związku b. wojskowych nie tylko «centrali», lecz przede wszystkim działająca «od dołu», gdyż zdrowa idea zrzućcia przez organizację b. wojskowych wpływów partyjnych największe zrozumienie i silną chęć jej urzeczywistnienia, znajduje właśnie wśród mas szeregowych członków. Gdy zaś nastąpi częściowa jej realizacja w lokalnych ośrodkach działalności organizacji b. wojskowych, wówczas «centrala» zmuszona będzie do realniejszych poczynąń w kierunku całkowitego realizowania projektu.

Uważam, iż w tych warunkach dla dobra państwowego oraz dobra każdej z istniejących na terenie Województwa Wileńskiego organizacyj b. wojskowych, powinien powstać Związek Organizacyjny b. wojskowych polskich Województwa Wileńskiego.

Pozwól sobie naszkicować cele, zadania i strukturę organizacyjną związku, jak je rozumiem.

Związek działać będzie na terenie Województwa Wileńskiego z siedzibą w m. Wilnie. Związek posiada osobowość prawną, którą nabędzie po zarejestrowaniu statutu w Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie.

wania premjery niemal co tydzień! nieodwzajemnione podziękowania! gościnności występowania — wszystko to wymaga posiadania nie tylko dobrej, bardzo dobrej trupy lecz i — liczącej! Nie procentami opłacanej lecz stałymi pensjami miesięcznymi a uwzględnianiem wrzasków drożyzny. A dekoracje, a rekwizyty dopraszające się gruntownego remontu!

Na ostatku — lecz bynajmniej nie na ostatnim miejscu — położmy nieodwzajemnione zaprowadzenia na scenie Teatru Polskiego, jaknajszerszej reżyserji. Uwzględniając przemęczenie szczupłego grona artystów, trudno nie stwierdzić, że w ostatnich czasach zespół Teatru Polskiego nie szedł bynajmniej na premjery — jak na batalję. Czuć przecie doskonale gdy puls życia na scenie i za kulisami słabnie, zamiera a gdy przeciwnie mocno bije — choćby nawet gorączkowym tętnem. O te właśnie bujność życia, o ambientne dążenia, o gorączkę twórczą, o energię, o radość pracy, o pomysłowość, o twórczość reżyserką a nie o przywołany szablony chodzący Reżyserja w tegoczesnym rozumieniu to przecie nie tylko ustawienie mebelków tak aby nie kolidowały z sytuacją i aby dana «kwestja» padła akurat na kaptur lub dwa okiś siebie fotele a, brzo! Boże, nie na jakieś schody w głębi lub we framugę u okna. Nerwu trzeba, nerwu Teatrowi Polskiem!

Scena polska w Wilnie powinna mieć swoją specyficzną a chlubną markę. Był moment, kiedyśmy mogli liczyć, że Reduta ją Wilnu da... Obecnie cała nadzieja — na Teatrze Polskim.

A tu tymczasem wiemy z czym

Niech więc w przedkim czasie nastąpi realizacja w Wilnie tak doniosłego projektu. Sądzę, iż w szeregu inicjatorów staną do współpracy przedstawiciele Związków b. wojskowych, które łączą w swych szeregach bojowników o Wolność i Niepodległość Ojczyzny, tych co w różnych formacjach walczyli w okresie 1914—1920 r. w imię wspólnych ideałów.

Kupiec wileński członkiem międzynarodowej bandy fałszerzy.

W tych dniach władze bezpieczeństwa, od dawna już prowadząc szczegółowe obserwacje, celem ujęcia pozostających na wolności członków zlikwidowanej przed rokiem międzynarodowej bandy fałszerzy, która na setki tysięcy dolarów sprzedała w Warszawie, Gdańsku, Berlinie, a głównie Paryżu, akcyl firmy «Bakunaf» — zdołały ująć jednego z wybitnych «działaczy» tej bandy kupca Rafała Kugla, prowadzącego w Wilnie na szeroka skalę handel manufakturami.

Kugla aresztowano wskutek zeznań

Niech staną powodowani tylko względem na dobro państwa i chęcią szczerzej współpracy, ramię przy ramię ci, których dotychczas dzieli i chcieli nadal dzielić na t. zw. pilsudczyków, dowórczyków, hallerczyków i innych «cyków». Niech wykażą, iż są oni tylko żołnierzami Polski.

Były wojskowy.

Maliszewskiego i po aprobacie ze strony Urzędu Wojewódzkiego niezwłocznie zostanie wprowadzony w życie.

W myśl projektu do komisji sanitarnych jak i uprzednio wchodzić będą przedstawiciele Komisariatu Rządu i Magistratu, natomiast na stanowisko kuratorów komisji będą powoływane osoby wybrane przez Magistrat, a nie jak dotychczas nominowane przez Komisarzy Rządu.

Zmiana powyższa dodatnia jest już choćby z tego względu, że wprowadzi do komisji silniejszy czynnik obywatelski, a tem samem wzbudzi większe zainteresowanie w naszych sferach społeczeństwa.

— (x) Termin opłat podatków bezpośrednich. Z dniem 15 b. m. upływa termin uiszczenia wpłaty podatku przemysłowego od obrotu osiągniętego w sierpniu przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii i przemysłowe od 1 do 5 kategorii. Poza tem w m. wrześniu upływa również termin uiszczenia zaległości z tytułu podatku majątkowego, oraz kwoty zaległe podatków odroczonej i rozłożonych na raty.

— (o) O przedłużeniu ulgowej taryfy na papierówkę i kopalnia. Onegdaj delegacja związku przemysłowców leśnych w Wilnie zwróciła się do województwa z prośbą o poparcie starań, czynionych przez związek w Min. Komunikacji, w sprawie przedłużenia ulgowej taryfy na papierówkę i kopalnia. Prośba powyższa została przyjęta orzeczynicie.

— (x) Odnalezienie cmentarza żydowskiego z 1838 r. Urząd Rabinatu w Wilnie zwrócił się ostatnio do Magistratu z prośbą o ogrodzenie miejsca przy ul. Szkaplernej, gdzie w r. 1838 w czasie epidemii cholery chowano żydów zmarłych na tę chorobę.

Podkreślić należy, iż jest to ziemia miejska i wogóle już niema żadnych śladów, któreby wskazywały na jakikolwiek cmentarz.

POCZTOWA.

— (o) Odpowiedzialność Skarbu państwa za przesyłki pocztowe. Z dniem 8 września weszło w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o odpowiedzialności skarbu państwa za przesyłki pocztowe, telegramy i rozmowy telefoniczne w obrocie wewnętrznym.

Odpowiedzialność skarbu państwa dotyczy: 1) poleconych przesyłek listowych w razie zaginięcia tych przesyłek; 2) listów z podaną wartością, paczek z podaną wartością, paczek bez podanej wartości, bagaży podróżnych, korzystających z przewozu pocztowymi środkami komunikacyjnymi — w razie zaginięcia tych przesyłek lub w razie ubytku albo uszkodzenia zawartości tych przesyłek; 3) kwoty, przesłanych przekazami pocztowymi i telegraficznymi, oraz wpłat lub wypłat na rachunek P.K.O.; 4) kwoty, przyległych tytułem pobrania; 5) kwoty, przyległych tytułem zaliczenia; 6) telegramów i rozmów telefonicznych.

Rozporządzenie powyższe ukazało się w Nr. 78 «Dz. Ustaw» i z wejściem go w życie straciły moc dotychczasowe przepisy w tym przedmiocie.

— (o) Podwyższenie opłat manipulacyjno-pocztowych. Z dniem 1 października zostaną w P. K. O. znacznie podwyższone opłaty manipulacyjne i pocztowe od wpłat w obrocie czekowym, a mianowicie: do 50 zł. — 5 gr., od 50 do 100 — 10 gr., od 100 do 500 — 20 gr., od 500 do 1000 — 50 gr. powyżej 1000 zł. — 1 zł.

PRACA I OPIEKA SPOŁECZNA

— (x) Stan bezrobocia w Województwie Wileńskim. Według cyfrowych danych Państw. Urzędu Średniotwa Pracy zarejestrował do dnia 10 b. m. na Województwo Wileńskie — 3666 bezrobotnych. Na liczbę tę przypada: metalowców 187, robotników budowlanych — 361, innych wykwalifikowanych — 848, niewykwalifikowanych — 917, robotników relnych — 220, oraz bezrobotnych umysłowo pracujących 1133.

W ubiegłym tygodniu zaś Urząd ten skierował do pracy 94 bezrobotnych i 68 zapośredniczył pracę.

— (x) Wolne posady. Państwowy Urząd Pośr. Pracy obecnie może zatrudnić 135 bezrobotnych, a mianowicie poszukuje się 16 robotników do bicia kamieni, 20 robotników do robót leśnych na wyjazd iresztu inne zawody. Poza tem wakuje posada dla lekarza, chirurga i akusera wolno pracujących w jednym miasteczku Województwa Wileńskiego.

— (x) W sprawie podań o zasiłki doraźne. Z dniem 15 b. m. Państwowy Urząd Funduszu Bezrobocia przysyła do przyjmowania podań od bezrobotnych umysłowo pracujących o zasiłki doraźne za m-c wrześni r. b.

Podania te przyjmowane będą w następujących terminach według alfabety 15 września nazwiska rozpoczynające się na litery A B i C. 16 b. m. — D. E. F. G i H. 17. 18. 19 b. m. — K. L. M. 20 b. m. — N. O. 21 b. m. — P. R. — 22 b. m. — S. i 23 września T. U. W. i 24 — Z. Z. Wypłaty będą uskuteknione w dniu 29 b. m.

ROZNE.

— Litewskie Towarzystwo Zrzeszenia Patronatów nad młodzieżą. W tych dniach władze wojewódzkie otrzymały podanie oraz statut do zalegalizowania Litewskiego

O szpital psychiatryczny pod Wilnem

Dnia 10 b. m. o godz. 16-ej min. 40 w Urzędzie Wojewódzkim odbyła się pod przewodnictwem p. vice-wojewody O. Malinowskiego konferencja w sprawie budowy pod Wilnem szpitala dla umysłowo chorych. W konferencji wzięli udział przedstawiciele Min. Spraw Wewnętrznych, województw Białostockiego, Nowogródzkiego, Wileńskiego oraz dyrektor szpitala psychiatrycznego w Wilnie prof. dr. Radziwiłowicz i adiunkt kliniki neurologicznej Dr. Falkowski.

Konferencja zgalił p. vice-wojewoda Malinowski witał przedstawicieli Min. Spr. Wewn. i Województwa, poczem ustalono następujący porządek obrad:

1) Wybór miejsca na szpital psychiatryczny, 2) ustalenie sposobów opracowania planów i kosztorysów, 3) kwestja powołania komitetu budowy szpitala, 4) ujęcie w formy prawne sprawy budowy szpitala i 5) wolne wnioski.

Odnosnie punktu pierwszego wyjaśniło się, że mogą być brane pod uwagę dwa miejsca: w Leonpolu i w Kojanach. Zdecydowano więc wybrać komisję, która pod przewodnictwem p. Wojewody Wileńskiego zbada wszechstronnie obie miejscowości i w terminie do 20 b. m. wyda w tej sprawie swą opinię uzgodnioną z komitetem psychiatrycznym min. spr. wewn. Do komisji wejdzie dwóch przedstawicieli władz administracyjnych powołanych przez p. Wojewodę, 3-ch rzeczoznawców oraz 2-ch przedstawicieli Samorządu w osobach dr. dr. Bakuna i Maleszewskiego.

Do punktu drugiego postanowiono ustalenie sposobu opracowania planów i kosztorysów budowy przekazać komitetowi budowy z zastrzeżeniem, ażeby osoba opracowująca plany kierowała się wskazówkami lekarza psychiatry.

Do punktu trzeciego uchwalono powołać komitet wykonawczy złożony z siedmiu osób w następującym składzie: 2-ch przedstawicieli władz państwowych, mianowanych przez Wojewodę Wileńskiego, architekta, po 1 przedstawicieli sejmików z województw: Wileńskiego, Białostockiego i Nowogródzkiego, oraz 1 delegat miast wydzielonych z terenu wymienionych województw.

Odnosnie do punktu czwartego konferencja prosiła p. Bogatowskiego, opracować projekt statutu związku celowego wymienionych województw w porozumieniu z zainteresowanymi województwami.

Projekt ten będzie następnie uzgodniony z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i przesłany do wydziałów powiatowych i miast wydzielonych, zainteresowanych w budowie szpitala. Po przyjęciu projektu przez ciała samorządowe, dokonane zostaną wybory do tymczasowego międzywojewódzkiego komitetu mającego zastąpić reprezentację przyszłego związku celowego.

Po wyczerpaniu powyższych punktów porządku dziennego, w dalszej wymianie zdań między uczestnikami konferencji stwierdzono, że samorządy nie rozporządzają większymi środkami na uiszczenie przypadających na nie udziałów finansowych w zamierzonej budowie, wobec czego konferencja zwróciła się z prośbą do pana Wojewody Wileńskiego o podjęcie starań u władz centralnych dla uzyskania jeszcze przed nadaniem nowego okresu budżetowego taniego i długoterminowego kredytu dla samorządów, które w najbliższych latach nie będą mogły pokryć w całości swych udziałów w budowie.

W.

Towarzystwa Zrzeszenia Patronatów nad młodzieżą.

Na czele Towarzystwa stoja ks. Czybrows pp. Słazis, Bielawski, Juchniewicz.

W myśl statutu Towarzystwo powyższe jest apolityczne.

— Nowy komitet litewski w Wilnie. Jak się dowiadujemy, ukonstytuował się w Wilnie nowy komitet litewski w następującym składzie: prezes ks. Konstany Wiskoni, sekretarz Ignacy Budrejski, skarbnik Konstany Aleksa, oraz członkowie Nikodem Rasztulis i Domicela Palewiczowa.

— (x) W sprawie świąt żydowskich. W związku z przypadającą na dzień 17 października świętami żydowskimi t. zw. «kučki» zastępca wileńskiego rabina — rabin Fried zwrócił się ostatnio do Prezesa Sądu Okręgowego w Wilnie z prośbą o zwolnienie w tym dniu od pracy wszystkich żydów aplikantów i urzędników zatrudnionych w Sądzie Okręgowym. Taką prz. bę wnosił rabin Fried również i do P. K. U. w Wilnie o odroczenie stawienia się rekrutów żydów r. c. nika 1906 do swych oddziałów o 3 dni później, a nie w dniu przypadającego święta t. j. 17 października.

TEATR I MUZYKA.

— Teatr Polski (sala «Lutnia»). Ostatnie przedstawienie komedji «Michasia i jej matka». Dalsza grana będzie po raz ostatni światła komedja Calavereta i Fiersa «Michasia i jej matka».

— «Wino, kobieta i dancing». Jutro Teatr Polski wznawia od szeregu miesięcy nie graną komedję St. Kiedrzyńskiego «Wino, kobieta i dancing», która w ubiegłym sezonie cieszyła się największym powodzeniem.

KRONIKA

WTOREK 13 Dnia 13 Wech. sl. o g. 5 m. 7 Eugenji P. Zach. sl. o g. 17 m. 56 jutro Podwyż. krz.

Spostrzeżenia meteorologiczne Zakład Meteorologii U. S. B. z dnia 12—IX. 1927 r.

Ciśnienie średnie } 755
Temperatura średnia } -130 C
Opad za dobę w mm. } 5
Wiatr } Południowy

U w a g i! pochmurno mgła, deszcz Minimum za dobę -120C Maximum za dobę +150C Tendencja barometryczna bez zmian

— Stan zdrowia p. wojewody Raczkiewicza. Stan zdrowia Wojewody Wileńskiego Władysława Raczkiewicza, po upływie trzeciej doby od chwili dokonania operacji usunięcia wyrostka robaczkowego z powodu ostrego zapalenia — jest zupełnie zadowalający. Wyniki zbadania chorego w dniu 12 b. o godz. 21-ej, dokonanej przez profesora dr. Januszkiewicza i dr. Tymienieckiego, są następujące: samopoczucie — dobre, ciepłota — 37,00, tętno — 72, stan jamy brzusznej — dobry.

URZĘDOWA.

— Minister Staniewicz w Wilnie. Pan minister reform rolnych prof. dr. Witold Staniewicz w dniu 10 b. m. zwiedził rozszerzony ostatnio lokal Państwowego Banku Rolnego w Wilnie oraz przeprowadził niezapowiedzianą inspekcję powiatowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie, wydając w jej wyniku szereg zarządzeń celem usprawnienia pracy.

— (o) Posiedzenie Okręgowej Komisji Ziemskiej w Wilnie. Dnia 13 września odbędzie się posiedzenie Okręgowej Komisji Ziemskiej w Wilnie. Porządek dzienny, m. in., obejmuje sprawy następujące:

1) sprawy ze skarg odwoławczych: a) na orzeczenie komisji uwłaszczeniowej na pow. Wileńsko-Trocki w przedmiocie uwłaszczenia na rzecz M. Snieżko z tytułu posiadania praw wolnego człowieka działki ziemi w majątku Konturki, gm. Mickuńskie, własność Antoniego Aleksandrowicza; b) na orzeczenie komisji uwłaszczeniowej przy urzędzie ziemskim w Ogińskiem w przedmiocie uwłaszczenia S. Zahorskiego z tytułu długoletniej dzierżawy około 37 ha gruntów z majątku Ostrow, pow. Dziśnieńskiego, własność Mikołaja Bujnickiego; c) na orzeczenie komisji uwłaszczeniowej na pow. Święciański w przedmiocie uwłaszczenia na rzecz G. Markowskiego z tytułu długoletniej dzierżawy folw. Wilkomurze z majątku Ormiany, wł. Jana i Michała Tyszkiewiczów.

2) Sprawy zatwierdzenia projektów scalenia gruntów, należących do wsi: a) Zlonki, gm. Turgielejski, pow. Wileńsko-Trockiego, b) Markinietka, gm. Holszańskie, pow. Osmańskiego, c) Kostołomszczyzna, pow. Mołodzieńskiego, d) Zudubienie, pow. Wileńskiego i e) Dranki, Piewoki, Rusałki, Łogowce i Chorakowo, pow. Dziśnieńskiego.

3) sprawa i zatwierdzenia stanu posiadania przed scaleniem listy rzeczywiście właścicieli gospodarstw, planu klasyfikacyjnego i rejestrów pomiarowo szacunkowych wsi Kiemiany i państwowego majątku Anielin, gm. Sumski, pow. Wileńsko-Trockiego, oraz 2-ch dobrowolnych umów w przedmiocie zrzeczenia się gruntów.

4) Sprawa likwidacji służebności, rzekomo obciążającej majątek Mołodzieczno, pow. Mołodzieńskiego, własność Michała Zajackowskiego, na rzecz wsi Cywładowa.

5) Sprawy wdrożenia postępowania scalenia gruntów, należących do wsi Szarny i zaś. Michnowa Gór, gm. Podbrzeskiej, pow. Wileńsko-Trockiego.

— Nowe kółko rolnicze. W tych dniach zostało zalegalizowane

kółko rolnicze w Parszucku i pow. Święciańskim.

SAMORZĄDOWA.

— (x) Pierwsze posiedzenie Sejmiku Wil.-Trockiego. W piątek na pierwszym posiedzeniu Sejmiku dokonano wyborów wydz. Powiatowego.

Do wydziału weszli pp. poseł Bronisław Wędrzalski, sędzia Romuald Wędrzalski, Witold Houswaldt, mec. Wincenty Łuczynski, Bolesław Słanicki — wójt gm. Rudzkiej i Paweł Aleksandr — wójt gminy Turgielejskiej.

Z kół na tymże posiedzeniu rozpatrzone sprawę podwyższenia drogowego podatku od dróg samorządowych, który dotąd wynosił 22 gr. od 1 ha ziemi pie wszej kategorii. Po dłuższych debatach na wniosek posła Wędrzalskiego uchwalono podatek do wysokości 45 gr. od 1 ha. Poza tem postanowiono zaciągnąć w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczkę długoterminową w sumie 120 000 zł. w zlocie, co stanowi około 202 tys. zł. p. na inwestycje, a mianowicie na zorganizowanie w powiecie 8 składów, t. zw. elewatorów zbożowych, kilka stacji dla zarodkowych ogierów i buhai, na budowę większej obory przy szkole rolniczej w Bukiszach, oraz budowę dwóch zaprojektowanych mostów łączących północną część powiatu z południową. Pożyczka ta zostanie zaciągnięta na termin spłaty 20-sto letni oprocentowaną 8 proc. w stosunku rocznym, zabezpieczoną zaś będzie hipoteką nieruchomości sejmiku. Postanowiono również powiększyć otwarty kredyt w Banku Rolnym z 50 000 zł. na 60 000 zł., która to suma zużyta zostanie na utrzymanie ochronki w Czarnym Borze.

Następnie sejmik upoważnił Wydział powiatowy do udzielenia Powiatowemu Bankowi Spółdzielczemu i centrali rolniczo-handlowej gwarancji moralnej na zaciągnięcie pożyczek do wysokości 150 000 zł. Ponadto na wniosek zarządu gminy Podbrzeskiej i in. postanowiono utworzyć stację dla felcerów weterynaryjnych w miejscach dotychczasowych niewykwalifikowanych ogładaczy z zastrzeżeniem, iż sejmik udzieli pomocy finansowej na utrzymanie tych stacji do końca r. b., poczem gminy samodzielnie będą ponosić te koszty.

Powierzono również Wydziałowi znanajomienie się z warsztatami tkackimi p. Kotwiczowej w Wornianach, celem ewent. przyjęcia jej z pomocą finansową przy organizowaniu kursów bezpłatnych tkackich dla miejscowej ludności.

Sprawę ponownego zaprowadzenia w powiecie t. zw. wart nocnych postanowiono pozostawić decyzji p. Starosty.

W końcu omawiano sprawę wprowadzenia w powiecie przymusowego ubezpieczenia. Po szerszej dyskusji na wniosek posła Wędrzalskiego zdecydowano narazić przymusu nie stosować, lecz uświadamiać ludność miejscową, co do konieczności dobrowolnego ubezpieczenia się.

Na tem posiedzenie zakończono.

MIĘJSKA.

— (o) W sprawie podatku od psów. Niektórzy posiadacze psów nie zgłaszają ich w celu uchylenia się od uiszczania należności podatkowej. Ukrywanie psów nie osłaga jednak skutku, albowiem wydział podatkowy Magistratu sprawdza przez swych funkcjonariuszów, czy posiadacze psów należność podatkową uiszcili. W razie stwierdzenia, że psy były ukrywane, oprócz podatku, wymierzana jest kara w postaci grzywny a to na podstawie art. 67 ustawy o tymczasem uregulowaniu finansów komunalnych z dn. 11 sierpnia 1923 r.

— Reorganizacja komisji sanitarnych. Jak się dowiadujemy Magistrat m. Wilna, wobec stwierdzenia iż funkcjonujące dotychczas komisje sanitarne nie zupełnie wywiązywały się z swych zadań, a to wskutek wadliwej organizacji tej instytucji — opracowuje obecnie projekt nowej organizacji komisji sanitarnych, zmieniając program ich działalności i sam sposób powołania i składu członków. Projekt opracowany jest przez p. dr.

— Płatowa premiera. W piątek po raz pierwszy grana będzie sensacyjna sztuka B. Veillera „Niezwykłe seansy”.

— Niezwykłe interesujące to widowisko obecnie jest na repertuarze wszystkich większych scen Europy.

RADJO.

— Program audycji warszawskiej. 12.00. Sygnał czasu, komunikat lotniczo-meteorologiczny, komunikaty „PAT”, nad program.

15.00—15.05. Komunikat meteorologiczny i gospodarczy, nad program.

15.20—16.35. Przerwa.

16.35—17.00. Odczyt pt. „Polska ceramika zdobnicza”, wygł. p. S. Czajkowska.

17.00—17.15. Nad program.

17.15—18.35. Koncert popołudniowy.

18.35—18.50. Komunikaty „PAT”.

18.50—19.15. Odczyt pt. „Stan współczesny narodowości ukraińskiej”, wygł. p. Min. Leon Wasilewski.

19.15—19.35. Rozmaitości.

19.35—20.00. Odczyt pt. „Słask Cieszyński” (dla „Krajaności”), wygł. prof. Aleksander Janowski.

20.00—20.15. Komunikat rolniczy.

20.15—20.30. Przerwa.

20.30. Koncert wieczorny. Operetka Fr. Lehara „Frasquita”. W przerwie biletów „Le Messenger polonais” w języku francuskim.

22.00. Komunikaty policji, sygnał czasu, komunikat lotniczo-meteorologiczny, komunikaty „PAT” i nadprogram.

Z SĄDÓW.

„Express Wileński” przed sądem.

W dniu wczorajszym Sąd Okręgowy w Wilnie rozpatrywał między innymi w trybie uproszczonym sprawę o oskarżenie redaktora „Expressu Wileńskiego” Marka Latour’a i b. współpracownika tegoż pisma p. B. Świeckiego o umieszczenie w marcu 1926 r. notatki o aresztowaniu pary szpiegowskiej mianowicie niejakiego Zacharewskiego i Kossowskiego, oraz kurjerki Ewy Trakfińskiej podejrzaną o uprawianie szpiegostwa na rzecz Rosji Sowieckiej.

W notatce tej Sąd dopatrzył cech przestępstwa przewidzianego w art. 305 K.K. t. j. o przedwczesne wyjawienie śledztwa.

Do sprawy tej powołano trzech świadków, a mianowicie: współpracowników „Dziennika Wileńskiego” p. Kossowskiego, p. Sakowicza i p. Rolickiego.

W toku rozprawy oskarżony p. Latour przyznał się do winy, podkreślając jednak, iż będąc na wypoczynku powierzył kierownictwo redakcji p. B. Świeckiemu, w którego kompetencji było decydowanie o zamieszczeniu notatki.

P. Latour przyznał również, iż był poinformowany o oddaniu notatki do redakcji jednak z powodu pewnego niedopatrzenia notatka dostała się do druku.

Oskarżony B. Świecki zaś nie przyznał się do winy, oświadczając, iż jako pomocnik i zastępca p. Latour’a działał tylko w jego imieniu, notatki redagował, która zresztą podana została przez ówczesnego współpracownika śledzka Sakowicza.

Po skończonym przewiedzie sądowym podczas którego ustalono została jedynie wina p. Latour’a, Sąd wydał wyrok skazujący go na 100 zł. grzywny, oraz na zapłatę nie kosztów sądowych, zastosowując przytem art. 47 ust. paragraf 2 z m. 1. b.

Oskarżonego p. Świeckiego Sąd uniewinnił.

Zcześniejsi Polaki.

— Doniosłe wynalazki polskiego inżyniera. Polski Urząd Patentowy opatentował wynalazek polskiego inżyniera mechanika Kopczeńskiego, ustalający nowy nadzwyczaj udoskonalony typ silnika, który może znaleźć zastosowanie zarówno w przemyśle samochodowym jak i samolotowym. Zaletą tego silnika jest jego ogromna oszczędność, pozwalająca zastosować do jego napędu naftę zamiast benzyny. Inżynier Kopczeński jest, jak wiadomo, prócz tego wynalazcą turbiny mogącej również znaleźć zastosowanie do samochodów wzgl. samolotów. Na samolocie własnej konstrukcji z zastosowaniem powyższej turbiny wynalazca zamierza odbyć lot przez Atlantyk.

B. nauczycielka szkół powszechnych poszukuje pracy jako wychowawczyni dzieci, może zarządzać domem. Zgadza się na wyjazd. Oferty składać do „Słowa” pod „Moda”.

PIANINO chcą wypożyczyć. Złożenia do Administr. „Słowa”.

Targi hodowlane we Lwowie.

Odwiedziny p. ministra rolnictwa.

W niedzielę, dnia 11-go b. m., o godz. 10-ej rano, przybył na Targi Wschodnie p. Minister Rolnictwa Niezabyłowski, celem zwiedzenia Targów Hodowlanych. Targi te w bieżącym roku poraz pierwszy a równocześnie i na większą skalę urządzone, stanowią jeden z najciekawszych i najefekowniejzych może z działów Targów Wschodnich.

Imieniem Tow. Gospodarczego Wschodniej Małopolski, jako instytucji, organizującej Targi Hodowlane, powitał p. Ministra Prezes Towarzystwa, ks. Czarotorski, który m. in. oświadczył:

— Targi Hodowlane nie są wystawą. Proszę o spoglądanie na nie z tego właśnie stanowiska, że z istoty swej są one przedsięwzięciem handlowym, którego celem jest wzmocnienie targowej i handlowej akcji rolnictwa. Chodzi przytem głównie o to, by w interesie tak wystawców, jak i konsumentów, mogły one, z pominięciem pośrednictwa, zapoznać z tem, co kraj nasz w dziedzinie hodowli wytwarza i co ma na sprzedaż. Bezpośrednie zetknięcie się hodowców ze spożywcami przynieść musi do bliskiego zaznajomienia się obu stron z wzajemnymi potrzebami i wymogami i wpłynąć na racjonalny rozwój produkcji. Mając nadzieję niezawodnych wyników Targów Hodowlanych w tym właśnie kierunku, proszę p. Ministra, jako opiekuna rolnictwa, nie tylko z urzędu, ale z całego serca i ducha, o obejrzenie wystawionych okazów.

Z kolei przemówił w imieniu Rady Nadzorczej Targów Wschodnich p. Prezes Zardecki, witając p. Ministra, przedstawicieli władz i tych wszystkich, którzy do uświetnienia Targów Hodowlanych się przyczynili. P. Zardecki podniósł:

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Targi Hodowlane nie są wystawą. Proszę o spoglądanie na nie z tego właśnie stanowiska, że z istoty swej są one przedsięwzięciem handlowym, którego celem jest wzmocnienie targowej i handlowej akcji rolnictwa. Chodzi przytem głównie o to, by w interesie tak wystawców, jak i konsumentów, mogły one, z pominięciem pośrednictwa, zapoznać z tem, co kraj nasz w dziedzinie hodowli wytwarza i co ma na sprzedaż. Bezpośrednie zetknięcie się hodowców ze spożywcami przynieść musi do bliskiego zaznajomienia się obu stron z wzajemnymi potrzebami i wymogami i wpłynąć na racjonalny rozwój produkcji. Mając nadzieję niezawodnych wyników Targów Hodowlanych w tym właśnie kierunku, proszę p. Ministra, jako opiekuna rolnictwa, nie tylko z urzędu, ale z całego serca i ducha, o obejrzenie wystawionych okazów.

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

— Skoro w bilansie handlowym za rok 1926 rolnictwo wykazało w eksporcie 272 miliony złotych, to jest rzeczą łatwo zrozumiałą, że Targi Wschodnie, jako odzwierciedlenie całokształtu zjawisk naszego życia gospodarczego muszą sobie postawić za jeden z celów również popieranie rolnictwa oraz hodowli zwierząt. Targi Hodowlane spełniły przede wszystkim cel dydaktyczny, pokazując masom rozwój hodowli i jej wartość gospodarczą, z drugiej zaś strony stwarzając dogodnie miejsca na ognisko wymiany produktów. Korzystam ze sposobności, aby zarazem złożyć najserdeczniejsze podziękowanie Towarzystwu Gospodarczemu Wschodniej Małopolski i jego Wiceprezowi po-

Miejski Kinematograf

Kulturalno-Oświatowy

Sala Miejska (ul. Ostrobramska 5)

Kino „Polonia”

Teatr

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22

ul. A. Mickiewicza 22